

Gdzie to jest?

Nadleśnictwo Karnieszewice położone jest w północno-wschodniej części województwa zachodniopomorskiego, w powiecie koszalińskim, stawińskim i grodzkim Koszalin.

Od północy graniczy z Morzem Bałtyckim.

Nasz quest stanowi ścieżka zlokalizowana w leśnictwie Koszalin.

Jak dojechać?

W mieście Koszalin zjedź z drogi DK6 w ulicę Bukową.

Gdy miniesz skrzyżowanie ulic Staszica i Malowniczej skręć w lewo na ulicę Prosta.

Tak jak jej nazwa wskazuje, dalej już tylko prosto i przed wiaduktem kolejowym, po prawej stronie znajdziesz parking na którym zaczyna się quest.

Początek questu:

Parking przy Parku Stawiki na osiedlu Bukowo.

Potrzebne rzeczy:

Długopis, ołówek, spray na komary/kleszcze.

Czas przejścia questu:

2 godziny.

Jak szukać skarbu?

Gra polega na uważnym czytaniu wskazówek zamieszczonych w tekście questu. Twoim zadaniem jest zbieranie ukrytych po drodze cyfr oraz wykonywanie zadań. Gdy rozwiążesz wszystkie zagadki, odnajdziesz na końcu trasy skarb.

Opiekun questu:

Nadleśnictwo Karnieszewice

Trawica 8a 76-004 Sianów

telefon: (94) 3 185 227

e-mail: karnieszewice@szczecinek.lasy.gov.pl

Nadleśnictwo Karnieszewice

i na skrzyżowaniu, z niewielkim rozpędem, skręć w lewo, między bukiem

a

Na buku została umieszczona

zielona.

A u Ciebie, w treści, o dębie opowieści.

To wielkie, silne drzewo.

Długo ma do życia chęć

i osiąga on wysokość metrów ponad 25.

Zdobną go zielone liście, sezonowo oczywiście,

bo opadają po jesiennych wiatru zapędach,

lecz niektóre suche, zimują mu na pędach.

Zawsze jeden mają pień i jedną w koronie głowę,

ale wiedzieć trzeba, że są rozdzielnoptciowe,

czyli, na jednym drzewie, wiosną,

męskie i żeńskie kwiatuszki rosną.

Wiatr zapyli owe kwiaty i owoców dużo będzie.

Nazywają się -

Jak orzeszki wyglądają, miseczki na głowach mają.

Ruszaj na przód z wiedzą tą,

gdzieś po lewej ujrysz

Widać wiatry tu szalały

i te drzewa połamały.

Chociaż martwe pozostają,

ważną rolę odgrywają.

Bo, to drzewne cmentarzysko, to siedlisko

różnych gatunków organizmów leśnych.

Dalej idziesz, przez dwa skrzyżowania.

Na pierwszym - drogę pośrodku masz do pokonania.

Na drugim, skręć w prawo ciało i idź przed siebie śmiało.

Z lewej strony zobaczysz zabudowania,

lecz nie skręcaj ku nim, ani w małe ścieżki.

Takie masz zadanie w tej fazie wycieczki:

w tekście questu poszukaj, w hasłach ukrytych liter i cyferek

i dopasowując, wpisz je w poniższy szereg.

Tak zyskasz podpowiedź, gdzie skarb jest ukryty

i co trzeba z nim zrobić, gdy zostanie odkryty.

Jeśli wypełniłeś cały diagram swój,

odnajdź drzewo

na nim

- Ó ja, a ujrysz

Miejsce na odrysowanie skarbu

Questuj mobilnie z naszą bezpłatną aplikacją

Jeżeli zaobserwowałeś zmiany na trasie questu lub brak skarbu - zgłoś to do opiekuna questu. Napisz do nas na kontakt@questing.pl

Więcej questów znajdziesz w największej bazie questów

www.Questing.pl

Questing®

PTASIE OSIEDLE

Quest pieszy

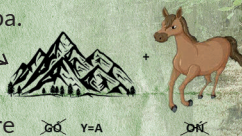
PTASIE OSIEDLE

Witamy dziś z radością Questowicza każdego, tutaj, w północno wschodniej części województwa zachodniopomorskiego, gdzie powiaty: koszaliński, sławieński i grodzki – Koszalin, nisko się kłaniają i z wielką serdecznością w gości zapraszają. Miłych doznań możesz mieć tutaj bez liku, od północy poczujesz morską bryzę Bałtyku. Bo właśnie z tej strony gospodarować się stara Nadleśnictwo Karnieszewice – około 18970 hektara powierzchni, w której sporą część zajmują zielone grunty leśne, a na nich piękne różnorodne lasy, które będą tutaj trwać po wieczne czasy. Witaj więc na skraju parku leśnego, nasz turysto miły, gdzie zaczyna się wyprawa po wiedzę. Zbierz siły! Zanim zrobisz pierwszy w tym spacerze krok, rozejrzyj się wokoło, no i wyteż wzrok. Idź tam, gdzie wyznaczona ścieżka w „las” nakazuje. Najpierw wzdłuż latarni, gdzie aleja wierzb się znajduje. Gdy miniesz ostatnie drzewo, dalej przed siebie maszeruj, a na rozdrożu skreć w lewo. Potem, dalej idź tak, jak ścieżka zachęca. Ona, przy drodze głównej w prawo zakręca. Teraz idź wzdłuż chodnika i się nie zniechęcaj, prościutko przed siebie! A w ulicę Podlaską nie skręcaj!!! I niech Cię niosą nóżki, wciąż prosto, wzdłuż dróżki. Potem, alejką z betonowych płyt pędź, a na samym końcu, w lewo, w zarośniętą drogę skreć!!! Wreszcie przyszedł czas, by śmiało ścieżką wkroczyć w las. Idź przed siebie bez oporów, następnie maszeruj wzdłuż torów. A odpowiedzieć mogę, że budki ptaków wskażą Ci drogę. Tutaj, zatrzymał się czas, bo oto widzisz człowieka, torowisko z II połowy dziewiętnastego wieku. I tak wiernie do tej pory służą te żelazne tory. A to nie nowina - tędy przebiega kolejowa trasa z Gdańska do Szczecina. Zaś na Twojej trasie jakieś drzewo stoi, zda się. Pośrodku ścieżki rośnie, więc uśmiechnij się radośnie. Przejdź obok tych zatorów i nie skręcaj Ty do torów. Tak znalazłeś się na skarpie. Widok wszystkie zmysły szarpie. Pod nogami, tą doliną może pędzić Pendolino.

W dole tory, a przed Tobą dzieła z pogranicza sztuki, piękny obraz - stare $\square_{20} \square_{17}$ i majestatyczne $\square_{40} \square_{1321}$. Tak w zachwycie nad przyrodą, czas przejść płynnie do nauki. No, to poświęć, miły Panie, parę minut na czytanie. Kto pięknego drzewa szuka, to niech spojrzy wprost na buka. Swą potęgą wabi oko. Rośnie wolno, lecz wysoko. Jeśli żyje sobie w lesie, na 50 metrów pnie się. W gładkiej, jasnoszarej korze, to nawet w zimowej porze, on wygląda nie najgorzej. W oczy rzuca się od razu, bo rodzima nasza дума jest ozdobą krajobrazu. Latem - rozłożysta korona, to od słońca jest ochrona, co to, jakby od niechcenia, daje światu dużo cienia. Owoce, ma niebanalne i do tego są jadalne. Bukiew - zwą się frukta owe, owłosione i brązowe. Z zapyleniem, na rureczkach zawieszonych, niepozornych, małych kwiatków jest związane powstawanie orzeszkowych tych gagatków. Co innego buka liście. Gładkie i się mienia mgliście, od wiosny do jesieni w różnych odcieniach zieleni. Jesienią, te drzewne skarby, przybierają piękne barwy. Wtedy, taka buka głowa jest czerwona, żółto - pomarańczowa i bordowa, lekko złota i miodowa... Zaraz... Często wszystkie one naraz! Teraz spojrz na drugą stronę! Przed oczyma widok nowy - to krajobraz $\square_{39} \square_{632} \square_{27}$, co przed tysiącami lat rzeźbił go lodowy świat. Ze skalnego materiału stworzył różne kształty wzniesień, to pagórki są i wzgórza. Oto właśnie jedno z takich tuż przed Tobą się wynurza. Tu lądolód, chyba z pasją, u jezora swego krańców, stworzył tę niezwykłą górkę - to Góra Skażanów. Ty idź na przód, a po drodze nie porzucaj swych zachwyty! Już niebawem, możesz czuć się jak zdobywca górskich szczytów, więc przed siebie patrz uważnie i podziwiał w międzyczasie, tak zdobędziesz punkt najwyższy na tej spacerowej trasie. W świetnym jesteś położeniu, no i w jakim otoczeniu!

Kto tu nie był, to i nie wie, jakie piękne są $\square_{4} \square_{22} \square_{30} \square_{34} \square_{18}$ Te, które rosną w naturze, są zazwyczaj całkiem duże, mogą osiągnąć po prostu kilkadziesiąt metrów wzrostu. A niezwykle są to drzewa - igły zamiast liści mają i jako jedyne z iglastych, na czas zimy je zrzucają. Ich korona - nie baldachim, ale stożek przypomina, zgrabny pień i jasna kora, to wspaniała jest podpora dla konarów, regularnie i w symetrii ułożonych, igiełkami jak szpileczki, misternie przyozdobionych. Pośród pęczków tych igiełek, żeńskie dojrzyć też kwiateczki, zaś w przypadku tych modrzewiów, to różowe są szyszeczki. Kiedy stają się szyszkami, to zielenią się z radości, a następnie brązowieją, dając wyraz dojrzałości. By Ci było tutaj miło, drzewo, wzdłuż ścieżki się ułożyło tworząc naturalną ławeczkę, więc przysiadz na niej chwileczkę. Zwróć uwagę na słup w dole. On odgrywa ważną rolę!!! Zobaczysz na nim numery $\square_{p} \square_{4}$. Musisz przechytrzyć naturę. Ścieżka skręca, Ty idź w górę! I dalej obserwuj numery na słupach, bo ważne są one. Nie skręcaj jeszcze przez chwilę w żadną stronę! Gdy zobaczysz przed oczami słupy z tymi cyferkami: $1 \square_{3}$ i $0, 19 \square_{9}$ i 9 , I znajdziesz się pomiędzy nimi, a na przygodę wciąż masz chęć, to do lasu śmiało skreć. Teraz ważna lewa ręka. Po jej stronie masz bagienka. Nie wchodź w głąb, bo ziemia miękka. Dość ciekawy jest czasami taki spacer nad bagnami. Idąc przy nich, masz powinność podziwiać bagienną roślinność. Bardzo ładnie jest tu wczesną wiosną, kiedy pośród buków rosną. Małe $\square_{31} \square_{12} \square_{16} \square_{10}$ białe i \square_{7} atłasowe - lilowe i fioletowe. Interesujący jest wygląd zawilcowych kwiatków. Tę kształt kubka z pięciu płatków i zadają przy tym szyku, dodatkami w wypukłych, żółtych nasieniach. Na cienkich łodyżkach się trzymają, które od 20 do 40 cm nad ziemię wyrastają.

Lecz nie zrywaj na bukiety, bo nietrwale są - niestety. A najpiękniej i najdłużej prezentują się w naturze! Najchętniej, na życia czas, wybierają liściasty las. I poczytaj teraz znów o fiołkach kilka słów. Jest lilowy lub fioletowo - czerwony, na szypułce osadzony. Najpierw więc, Cię zauroczy piękna barwa, Potem, rzuci Ci się w oczy skromny, pełen wdzięku kwiat. On urzeknie Cię z pewnością niewielkim wzrostem i delikatnością, a zapachem wypełni świat. Właśnie kroczyś jedną z najciekawszych tras. Idź prosto, wzdłuż dolinek, wąwozików i za pewien czas, przez wypielegnowany, gospodarczy las. Wyteż wzrok! W oddali, przed Twoimi oczami, na przeciwko bagienek, rośnie brzoza z naroślami. Abyś ją szybciej wypatrył może, strzałka na budce Ci dopomoże. Na pnium ma charakterystyczną kulę, ładną niby, a przecież wywołaną przez bakterie i grzyby. To nie ozdoba, lecz choroba. Wiedzieć trzeba, to $\square_{3} \square_{23}$ drzewa. Do bagienek podejdź, które podpowiedzą, by iść dalej ścieżką w górę. Trzymaj kurs po serca stronie. Marsz Twój będzie z planem zgodny wzdłuż wąwozów, gdzie ciek wodny. I nie zbaczaj w żadną stronę! Ciągłe prosto!!! Aż przed Tobą staną one: słupy gigantyczne i grube linie energetyczne. Dalej prosto, lecz nie w dół! I po tuku, dosyć długo ścieżką w górę, podglądając wciąż naturę. Na głównej drodze, jakby czegoś brakowało, kiedyś rosły drzewa dwa, a teraz jedno zostało. Uważny turysta, od razu dostrzeże, że na drzewie tym, swą budkę mają nietoperze. I jest tam też pewna porada: skreć, gdzie strzałka podpowiada. Zaś tu, gdzie drogi się krzyżują, niech nogi w prawo Cię skierują. Ale to ciekawy szlak! Więc, Ty dalej idziesz tak: Prosto, prosto ścieżką w górę, a następnie dróżką w dół